

RESUM / IDEES 1ª REUNIÓ GRUP DE REFLEXIÓ DE PARES 26 D'OCTUBRE DE 2011

Material treballat: Text: QUÈ SÓN ELS VALORS I COM ES TRANSMETEN (Anna Segura) – el podeu trobar al fial d'aquest document

Iniciem la reunió veient un vídeo: l'Equip petit : un equip de futbol format per nenes i nens de primer de primària que no guanyen cap partit. Al final del campionat els havien marcat 270 gols i ells 1!! Veiem l'actitud dels nens/es, l'entrenador, els pares/mares...tots valoren el fet de jugar a futbol pel plaer de jugar, fins i tot l'equip contrari és necessari per poder jugar i passar-s'ho bé, ningú es menysprea, no es senten fracassats, i tenen un objectiu. Els adults també s'ho passen bé i amb la seva actitud estan transmeten aquest i d'altres valors als seus fills/es (davant una mateixa situació amb un únic fil conductor; tu tries enfadar-te o passar-t'ho bé).

No dubtem que estem en una societat competitiva , per aquest motiu és important haver transmès certs valors als fills/es per poder gestionar situacions de fracàs, de conflicte ...amb què es trobaran.

Els valors s'han de transmetre d'una manera vivencial, donant testimoni, no n'hi ha prou en dir-ho de paraula. És un treball del dia a dia, que va donant el seu fruit.

Hem d'orientar els nens/es cap a l'horitzó del que " ETS", basant-nos en la confiança i estimació

I el nen/ a així ho ha de sentir. Tot i això sovint els valors que intentem transmetre entren en conflicte amb el que els nostres fills/es viuen quan surten de l'entorn familiar.

Els nens/ es necessiten una seguretat (anys enrere el camí estava bastant marcat per institucions que determinaven el que s'havia de fer). Actualment tot avança molt de pressa, no podem negar-los el progrés. Els pares/mares hem de ser testimonis del seu acompanyament, els hem de donar eines i ajudar-los a crear el seu criteri, han de conèixer els límits i han de ser assertius (aspecte que enguany s'està treballant a l'escola).

Els valors són inherents a la persona, es mostren en la vida, en el dia a dia i això és el que trasmetem. Cal paciència, bon humor , estimació i acceptar el nostre fill/a tal i com és. Confiança.

QUÈ SÓN ELS VALORS I COM ES TRANSMETEN

És per l'home que hi ha valors en el món (Jean Paul Sartre 1905-1980)

He volgut començar l'article amb una cita de Jean Paul Sartre perquè em sembla que parlar de valors ètics vol dir parlar de l'ésser humà, parlar de la manera de viure de les persones. Com diu en Francesc Torralba a *Cent valors per viure*, els valors són per viure'ls, per gaudir-ne. Parlar de valors ètics significa està disposat a canviar la manera de viure en el just moment que prenem consciència que la forma com hem viscut fins ara no era la més adient. Parlar de valors ètics no significa discutir arran del què és el BÉ o el MAL sinó està disposat a trobar l'horitzó de sentit de la pròpia vida.

Què és un valor?

Definir termes abstractes sempre és més difícil que definir coses concretes, i en aquest cas és més complex perquè un valor és quelcom molt personal, molt subjectiu, i molt associat al propi desig i per tant carregat d'emoció.

Els diccionaris diuen coses semblants a: "allò que val", "qualitat d'una cosa, persona, etc." Podríem dir que un valor és la qualitat o conjunt de qualitats que fan que una persona o una cosa sigui preuada, valgui i per tant sigui desitjada.

Seguint la reflexió del grup de valors de l'ICE de l'Autònoma que queda explicitada en el llibre *La veu de l'altre*, definiríem valor com "horitzó de sentit", "horitzó de significat", entenent *horitzó* com punt de referència, de finalitat a assolir, però una finalitat que és sempre contextual, que es dóna en un moment i en un lloc, i una finalitat que és sempre temptativa mai absoluta, perquè sabem que sempre ens mirem les coses i els fets des d'una perspectiva, la nostra, i hem de deixar possibilitat de ser a les perspectives dels altres.

D'aquesta manera un valor no és, només, quelcom que tenim sinó també allò que som perquè cada acció l'hauem de decidir en el moment que s'esdevingui i el valor entrarà en joc en l'acció, en la conducta. De manera que valor no és allò que diem sinó allò que practiquem, allò que vivim!

Com es transmeten els valors?

Seguint el fil del que vaig dient ja podem veure que sóc del parer que, malgrat no tenir del tot clar quina és la millor manera de transmetre els valors, sí que sabem que el dir serveix de poc i que, en canvi, el testimoni té un valor que no es pot calcular.

Encara que no sapiguem ben bé en quin moment transmetem quin valor, que no puguem tenir ben clar com el transmetem, sí que podem afirmar que els valors es transmeten amb el contacte persona a persona. El contacte dels pares i les mares amb llurs infants o adolescents és un camp d'aprenentatge de valors. Laboratori de vivència de valors és també l'escola: la manera com cada professor o professora, cada mestra o mestre entra a les seves aules i acull al seu alumnat, el seu tarannà dialogant o impositiu; la forma com es viu la participació, la resolució de conflictes, les presa de decisions curriculars o els sistemes d'avaluació són formes de transmissió de valors i de conductes. Els "models" que infants i adolescents viuen, mantenint contacte amb els monitors i monitores, en els esplais, en les activitats extraescolars, en les hores de menjador, etc., són espais i moments de transmissió de valors. Ciutadans i ciutadanes transmeten valors en la manera com viuen la seva vida en espais públics de les ciutats. Els comportaments públics dels, artistes, estrelles, polítics, presentadors de TV, etc. són models de transmissió de valors; els models que donen els herois de ficció també transmeten valors.

De manera que ens cal prendre consciència de quins són els valors que practiquem perquè aquells que impregnen les nostres pràctiques són aquells que transmetem. Els valors es mostren en la vida. Diem que una persona és pacient per la manera com es relaciona amb els altres, com els parla, com els escolta. No ho diem pas perquè sigui capaç d'explicar-nos què és la paciència! L'important no és parlar dels valors sinó viure i practicar els valors.

La transmissió de valors pressuposa, exigeix, transparència i coherència. És quelcom que requereix constància, exigència (i autoexigència) i el compromís de tots. Els valors s'han de practicar, han de ser un imperatiu d'acció, no un condicional de pensament. Així doncs: Acció!

Anna Segura